

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113207866
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113207866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787783, právne zastúpeného usadenou euroadvokátkou JUDr. Helenou Strachotovou, so sídlom Q., Z. X, proti odporkyni Q. O., nar. X.X.XXXX, bytom G., P. XX, o zaplatenie 762,42 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/86/2013-21 zo dňa 24. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh navrhovateľa, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Vychádzal z toho, že účastníci uzavreli dňa 22.10.2007 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 995,82 eur (30.000,- Sk), pričom rozhodovanie o nároku z uvedeného úveru nie je predmetom aktuálneho súdneho konania. Hoci dotknutá zmluva obsahuje aj ustanovenia, podľa ktorých mala byť účastníkmi uzatvorená aj zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, okresný súd nepovažoval takéto dojednania za platne uzavreté. Vôľa spotrebiteľa/odporkyne k vzniku daného vzťahu rozhodne nesmerovala. Zároveň konštatoval, že v súdnej veci (aj v časti o revolvingovom úvere, z ktorej si navrhovateľ odvodzuje svoj nárok) ide o spotrebiteľský právny vzťah; konkrétne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Takýto právny vzťah (bezpodmienečne individualizovaný) musel byť podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. uzavretý v písomnej forme. Nakoľko k uvedenému nedošlo, je zmluva o revolvingovom úvere neplatná (podporne aj podľa § 40 ods. 1 Obč. zák.).

Okresný súd zdôraznil, že sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou, v rámci ktorej je konajúci súd viazaný aj vymedzením rozhodujúcich skutkových okolností navrhovateľom. Nadväzne, pokiaľ navrhovateľ trvá na vyhovení návrhu výlučne iba z dôvodu, ktorý uviedol v návrhu na začatie konania, z ktorého však návrhu vyhovieť nemožno, hoci iný právny dôvod by tu obstál, súd v takomto prípade nemôže (proti vôli účastníka) žalobe vyhovieť, ale túto zamietne.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, keďže si tento procesný nárok neuplatňovala (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že ak okresný súd posúdil zmluvu o

revolvingovom úver ako neplatnú, mal sa zaoberať bezdôvodným obohatením odporkyne, a nie návrh zamietnuť. Odvolateľ dodal, že podľa jeho „výpočtov“ ide o čiastku 152,47 eur. Namietal tiež, že okresný súd nezaslal navrhovateľovi žiadnu výzvu a navrhovateľ v tej spojitosti neuviedol, že na návrhu trvá iba z dôvodu uvedeného v návrhu na začatie konania.

Odporkyňa zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Je nepochybné (nerozporuje to napokon ani odvolateľ), že zmluva o revolvingovom úvere (minimálne) pre nedostatok obligatórnej písomnej formy je neplatná. Skutkový základ pôvodného nároku (odvodzovaný od zmluvnej povinnosti) a eventuálneho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je kvalitatívne diametrálne odlišný. Vzhľadom na rozdielne skutkové súvislosti, ktoré by museli byť náležite tvrdené (a následne preukazované), sa rozhodne nejedná iba o odlišné právne posúdenie.

Neobstojí ani argumentácia odvolateľa, že okresný súd iniciatívne - po ustálení neplatnosti dotknutej zmluvy - mal vec posudzovať z hľadiska plnení poskytnutých, resp. prijatých z takejto neplatnej zmluvy. Súdmôže rozhodovať len o nároku (vrátane jeho skutkových vymedzení) definovanom navrhovateľom. Taktiež zo žiadneho ustanovenia nevyplýva súdu povinnosť vyzvať navrhovateľa, aby svoj nárok (prípadne) inak skutkovo vymedzil. Bez ohľadu na neexistenciu takejto procesnej povinnosti súdu, vo svojich dôsledkoch by súčasne išlo o hmotnoprávne poučenie účastníka; čo je neprípustné. Súčasne by takéto poučenie bolo v príkrom rozpore s princípom rovnosti účastníkov, ako jedného zo základných atribútov občianskeho sporového konania.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že ani pri postupe v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p. nebolo možné odvolanie navrhovateľa podľa jeho obsahu kvalifikovať (aj) ako návrh na zmenu návrhu vo veci samej. Len uvedenie sumy (hoci so stručným výpočtom), ktorú by podľa navrhovateľa mala odporkyňa zaplatiť v prípade posudzovania veci ako návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nepredstavuje procesný návrh na zmenu meritórneho návrhu (vrátane jeho konkrétnych skutkových vymedzení). Navyše, odvolateľ výslovne uvádza, že podáva odvolanie voči celému rozsudku (celému zamietavému výroku, t.j. zamietnutiu návrhu o zaplatenie 762,42 eur), ale možné bezdôvodné obohatenie vyčísluje iba sumou 152,47 eur. Ak navrhovateľ nevyužil svoje dispozičné právo a nezmenil návrh (jeho skutkové vymedzenia), súd nie je oprávnený (ani len teoreticky) skúmať či by pri inom skutkovom vymedzení (nadväzne, samozrejme, i inom právnom posúdení) nemohol byť navrhovateľ v merite veci úspešný.

Obdobne odvolací súd zdôrazňuje, že na splnenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena nepostačuje (iba) maximálne všeobecné uvedenie, že navrhovateľ požaduje zaplatenie určitej sumy a pripojenie listín, z ktorých by teoreticky takýto návrh mohol (aspoň čiastočne) vyplývať. Okresný súd správne poukázal na viazanosť súdu v sporovom konaní (medzi ktoré jednoznačne patrí aj súdená vec) návrhom navrhovateľa, vrátane jeho skutkového vymedzenia. Postup súdu, kedy by tento vlastnou činnosťou iniciatívne z dotknutých označených/predložených listín navrhovateľom zisťoval rozsah dôvodnosti jeho návrhu, by bol v priamom rozpore s (už spomínaným) základným princípom rovnosti účastníkov v konaní a úplne by deformoval pozíciu súdu (ako subjektu, ktorý rozhoduje na základe aktivity účastníkov konania) v štandardnom sporovom t.j. kontradiktórnem konaní.

Za popísanej procesnej situácie predmetom konania bol aj v odvolacom štádiu návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 762,42 eur z titulu tvrdenej povinnosti odporkyne podľa zmluvy o revolvingovom úvere. Ako je uvedené už vyššie, predmetná zmluva je (absolútne) neplatná, preto dotknutý nárok nie je dôvodný. Nadväzne krajský súd v meritórnej časti rozsudok okresného súdu potvrdil.

Okresný súd vecne správne rozhodol i o náhrade trov konania, keď náležite aplikoval zásadu úspechu v spore a prihliadol na návrhový charakter dotknutého procesného nároku.

Totožná situácia je daná i v odvolacom konaní. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto mu podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. náhrada jeho trov neprináleží. Naproti tomu v odvolacom konaní úspešná odporkyňa si tento procesný nárok neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Z daného titulu krajský súd vyslovil, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.